

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی شاخص های سالمندی در استان مازندران

محل انتشار:

ششمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

میلاذ حسنعلی زاده - کارشناس ارشد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تحلیل فضایی پراکنش نماگرهای جمعیت شناسی جمعیت سالمندان (جمعیت 65 سال و بالاتر) در سطح استان مازندران بر اساس داده های سرشماری عمومی نفوس و مسکن 1390 و 1395 می باشد. روش مطالعه تحقیق حاضر توصیفی - تحلیلی می باشد. جهت جمع آوری اطلاعات از روش کتابخانه ای و اسنادی استفاده شده است و داده های خام مقاله از مرکز آمار ایران استخراج شده است که بر اساس سرشماری سال 1390 و 1395 تهیه شده است. جامعه آماری شامل کل جمعیت سالمند (65 سال و بالاتر) استان مازندران در سطح شهرستان می باشد. به منظور بررسی ویژگی های فضایی جمعیت سالمند در استان مازندران، از شاخص های نسبت سالمندی، نسبت وابستگی سالمندی، شاخص سالمندی و شاخص پیری استفاده شده است. جهت تحلیل فضایی شاخص های جمعیت سالمند در سطح شهرستان های استان مازندران با استفاده از نرم افزار Arc GIS و از روش لکه های داغ استفاده شده است. نتایج نشان می دهد که تعداد کل سالمندان استان مازندران در سال 1395 برابر 248240 نفر بوده است که دامنه ی اختلاف آن در سطح شهرستان ها از 1688 نفر در شهرستان سیمرغ تا 42416 نفر در شهرستان بابل متغیر بوده است. افزایش سهم جمعیت سالمند استان مازندران طی سال 1390 تا 1395 بیش از 2 برابر افزایش سهم جمعیت سالمند کشور ایران بوده است. از مجموع 22 شهرستان استان مازندران، 3 شهرستان سوادکوه، تنکابن و رامسر در سال 1390 و 5 شهرستان سواد کوه شمالی، سوادکوه، تنکابن، رامسر و کلاردشت در سال 1395 بیشترین میزان شاخص های سالمندی را به خود اختصاص داده اند. بنابراین پراکنش میزان شاخص سالمندیاز سال 1390 تا 1395 در سطح شهرستان های استان مازندران تغییر کرده است که لزوم برنامه ریزی انعطلاف پذیر جهت رفع نیازهای سالمندان را نمایان می سازد.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، جمعیت سالمند، شاخص های سالمندی، استان مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/865856>

